

دوشنبه 30 تیر 1399-28 ذی‌قعدة 1441-20 جولای 2020

قیام مردم مسلمان ایران به رهبري آیت الله "کاشانی" و به قدرت رسیدن مجدد مصدق (1331ش)

قیام مردم مسلمان ایران به رهبري آیت الله "کاشانی" و به قدرت رسیدن مجدد مصدق (1331ش)، وقتي که دکتر مصدق مي‏خواست علاوه بر نخست وزيري، وزارت جنگ را نیز برعهده بگیرد، با مخالفت شاه مواجه شد. بنابراین مصدق استعفا داد و شاه هم بلافاصله احمد قوام را مأمور تشکیل کابینه نمود. در این میان آیت الله کاشانی که حضور دکتر مصدق را در نخست وزيري مفید مي‏دانست با اتخاذ تصميمي قاطع، بازگشت مصدق به نخست وزيري را خواستار شد. آیت الله کاشانی تهدید کرد، در صورتی که قوام کنار نرود اعلام جهاد کرده و کفن مي‏پوشد و پیشاپیش مردم حرکت خواهد کرد. احمد قوام که مردی وابسته به استعمار و در خدمت دستگاه استبدادي بود، بلافاصله پس از نخست وزيري، نغمه شوم جدایی دین از سیاست را سر داد و لبه تیز حملات خود را متوجه رهبري نهضت يعني آیت الله کاشانی و نیروهاي مسلمان کرد. آیت الله کاشانی با انتشار اعلامیه مي‏اي به صدور فرمان نخست وزيري قوام السلطنه به شدت اعتراض نمود. به این ترتیب وقایع سي‏تیر شکل گرفت و قیام عمومي مردم مسلمان، در شهرهاي مختلف ایران آغاز شد. هرچند این تظاهرات به وسیله عوامل شاه به خاک و خون کشیده شد، اما در نهایت، شاه، عقب‏نشيني کرد و چون در رضایت و تطمیع آیت الله کاشانی توفیقي به دست نیاورد، مجبور شد، قوام را برکنار کرده و بار دیگر مصدق را به نخست وزيري مأمور سازد و وزارت جنگ را نیز به او بسپارد. مصدق پس از به دست‏گیری مجدد قدرت، سرلشکر وثوق عامل کشتار مردم بي‏گناه در جریان قیام را به معاونت وزارت جنگ منصوب نمود و چون آیت الله کاشانی به این عمل اعتراض کرد، مصدق در نامه مي‏اي، از آن روحاني مجاهد خواست تا در امور سیاسي مداخله ننماید. این عمل، پشتیبانی مردم را از مصدق برداشت و دولت مصدق که برای دومین بار در اثر مبارزات پیگیر مردم روی کار آمده بود، بیشتر از سیزده ماه دوام نیاورد و سرانجام با کودتای آمریکایی 28 مرداد سال 1332 شمسی، سرنگون شد.

درگذشت خطیب شمره و واعظ معروف حجت الاسلام شیخ "احمد کافی" (1357 ش)، حجت الاسلام و المسلمین حاج شیخ احمد کافی یزدی در سال 1307ش برابر با سال 1347 ق در مشهد مقدس به دنیا آمد. وی پس از پایان دروس مقدمات و ادبیات عرب، به دلیل شوق و علاقه شدید به منبر، به وعظ و ارشاد مردم پرداخت. شیخ احمد کافی در حالی که بیش از پانزده سال از عمرش نمی‏گذشت، در شب‏های جمعه برای صدها نفر از زائران امام رضا(ع) با شور و حال خاصی دعای کمیل مي‏خواند و فضایی معنوي ایجاد مي‏کرد. وی در شانزده سالگی برای تکمیل تحصیلات علوم اسلامی به نجف اشرف عزیمت کرد و از محضر آیت الله خویی و آیت الله سید اسدالله مدنی و... استفاده برد. از آن پس برای تبلیغ به اکثر نقاط ایران مسافرت کرد و در همه جا مورد استقبال مردم قرار گرفت. حجت الاسلام کافی سرانجام در تهران رحل اقامت افکند و به خدمات دینی و انجام وظایف مذهبی همت گماشت. وی، واعظی متدین و خطیبی غیور و در امور دینی، جدی و بسیار مبارز و مجاهد و در مقابل انحرافات و منکرات و برخورد با تبلیغات مسموم دشمنان دین، مقاوم و محکم بود. این خطیب بزرگ، از به میدان آمدن و مبارزه کردن با بي‏دینان هراسی نداشت و تقیه نمی‏کرد. وی در سفرهای متعددی که به مکه و مدینه داشت، بارها، سخنان مهمی ایراد کرده و از حریم ولایت آل محمد، به ویژه امام علی(ع)، در مقابل خفاشان حقیقت گریز وهابی، دفاع نموده است. در حالی که بردن نام حضرت امام خمینی(ره)، در دوران حکومت رژیم پهلوي جرم محسوب مي‏شد، حجت الاسلام کافی در مجامع عمومی از حضرت امام به بزرگی و عظمت یاد مي‏کرد. سرانجام این محب اهل بیت (ع) چند ماه قبل از پیروزی انقلاب اسلامی درسی تیرماه 1357 در 50 سالگی در سانحه مي‏اي مشکوک دار فانی را وداع گفت و به دیدار معبود شتافت.

ماه به تسخیر انسان درآمد (1348ش)، و بزرگترین خبر تاریخ به این شرح انتشار یافت: انسان در ماه راه رفت، غذا خورد و خوابید.

وفات "ابوالقاسم سلیمان بن احمد بن ایوب لخمی شامی در سال 260 ق در طبریه مي‏ي شام به دنیا آمد. این عالم مسلمان و دانشمند و محدث مشهور قرن چهارم هجری، برای کسب علوم دینی و جمع‏آوری احادیث به سرزمین‏های اسلامی سفر کرد و پس از 33 سال تحقیق و مطالعه، به تدریس پرداخت و شاگردان بسیاری را تربیت کرد. طبرانی سه مجموعه در باب علم حدیث نوشته که به نام‏های معجم کبیر، معجم وسط و معجم صغیر مشهورند. همچنین کتب تفسیر و دلائل النبوة نیز از آثار طبرانی است. این دانشمند مسلمان سرانجام در سال 360 ق در یکصد سالگی در اصفهان درگذشت.

مرگ "برنارد ریمان"، ریاضی‏دان آلمانی در 17 سپتامبر 1826م در خانواده‏اي تنگ‏دست در آلمان به دنیا آمد. پدرش کشیش فقیری بود که خود را به آب و آتش مي‏زد تا وسایل تحصیل برنارد را آماده کند. برنارد ریمان در 20 سالگی وارد دانشگاه گوتینگن آلمان شد و در درس ریاضی‏دانان معروف زمان، حضور یافت. وی از کودکی استعداد

خوبی در ریاضیات داشت از این‌رو رشته دانشگاهی خود را همین رشته قرار داد و در 25 سالگی از رساله دکترای خود دفاع نمود. ریمان در سال 1864م به اساتید دانشگاه ارائه داد. او در ریاضیات، هندسه و ای را ایجاد کرد که به نام خودش شهرت یافت. در هندسه ریمانی از سطحی کروی بحث می‌شود و احکام آن نیز مربوط به اشکالی است که بر آن سطح، تصور می‌گردد. در این هندسه، بین دو نقطه می‌توان هر تعداد خط مستقیم که بخواهیم رسم کنیم و علاوه بر آن در هندسه ریمانی، مفهومی نظیر خط مستقیم و نامحدود وجود ندارد. این‌گونه نظریات تازه، در آن زمان به منزله معماهای عجیب ریاضیات محض تلقی می‌شد. اما نیم قرن بعد انیشتین توانست این نکته را ثابت کند که هندسه ریمانی، سیمای جهان را به صورتی واقعی و تر از هندسه اقلیدسی مجسم می‌کند. برنارد ریمان عمری طولانی نیافت چرا که در 20 ژوئیه 1866م در چهل سالگی بر اثر بیماری سل، در نهایت شهرت، درگذشت.